

مریم، ملکه آسمان

مریم، با جسم و روح، پیش خداوند و در خداوند، ملکه آسمان و زمین است. آیا او به این دلیل از ما دور است؟ نه، بلکه بر عکس. چون او پیش خداوند و در خداوند است، به تک تک ما کاملاً نزدیک است. هنگام زندگی زمینی اش او فقط می توانست به تعداد کمی نزدیک باشد. اما حالا چون مریم پیش خداوند است، خداوندی که به همه ما نزدیک است، خداوندی که "درون" همه ماست، پس او نیز در این نزدیکی خداوند به ما، سهیم است.

پس، چون مریم پیش خداوند و در خداوند است، به همه ما نزدیک است. او از دل ما آگاه است و می تواند با مهربانی های مادرانه اش به ما کمک کند. خداوند او را مادر همه ما گردانیده است، مادری که می توانیم هر لحظه به او رجوع کنیم. او همیشه به حرفهای ما گوش می دهد، و همیشه به ما نزدیک است. چون مادر خداوند است، در قدرت و مهربانی پسر خدا نیز شریک و سهیم است. ما می توانیم، همیشه و همه جا، تمامی زندگی خود را، به دستان این مادر نیکو و مهربان بسپاریم. او با هیچ کدام از ما غریب نیست.

آسمان، وطن نهایی ما است. مریم از آسمان به ما سرمشق و قوت قلب می دهد، تا اراده خدا را بجا آوریم و نگذاریم تا جذابتهای گذرای امور بی ارزش و فانی دنیا، ما را گمراه و سردرگم کنند. او به ما کمک می کند تا خود را تسلیم خودخواهیها و شرارتهایی که شادی زندگی را در دلمان خفه می کند، نکنیم.

با سخنان قدیس برنهارد، همه شما را دعوت می کنم تا در مقابل مریم همانند یک "کودک" گردید همانطور که پسر خدا نیز اینکار را کرد. "به ستاره دریایی نگاه کن، مریم را صدا کن. نام او را از دهان و قلبت دور نکن و او را پیروی کن، تا راه را گم نکنی. او را صدا کن تا مایوس و ناامید نشوی و به او فکر کن تا اشتباه نکنی و به او تکیه کن تا نیفتی و به او پناه ببر تا نترسی. چون تو را راهنمایی و هدایت کند، خسته و ناتوان نشوی و چون به تو رحم کند، حتماً به هدف می رسی."

پاپ بندیکت شانزدهم